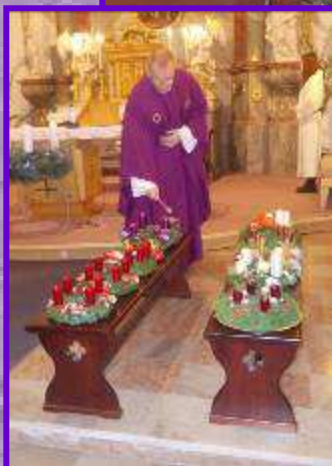

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

Prosinec 2014

Advent

Stromy se ohnuly pod tíhnou námrazy,
po špičkách, potichu Advent k nám přichází.
Postříbří krajinu, větvíčky stromů,
zaklepe na dveře, je zván k nám domů.

Z chvojinek smrkových je věnec uvitý,
ve svících adventních jsou týdny ukryty.
Když jedna po druhé slabě dohořívá
ta čtvrtá k Vánocům dveře otevírá.

Poslední plamínek svíce už zhas,
však světlo naděje zůstalo v nás.
Pak přijde dlouhá noc, co protne se v půli.
Je plná štědrostí, má dobrou vůli.

K půlnoční oslavě zvony jsi zván,
kostel se promění v slavnostní chrám.
Ve slovech písně, co tón dávno znám,
je skryto poselství – Narodil se nám...

A.M.

Milé děti,

Vánoce jsou pro většinu lidí časem dávání si dárků.

Pro nás, věřící, je to hlavně čas oslav narození Ježíše. Dary mu při jeho narození k jesličkám nosili pastýři i králové.

Co Ježíškovi k jeho narozeninám přejete vy?

Svá přáníčka napište na lístečky a vložte je do Ježíškovy schránky, která bude umístěna po celou dobu adventu na stolečku ve zvonici.

Zapojte i své rodiče a sourozence.

Předvánoční zpívání koled na sídlišti

Srdečně Vás zveme k již tradičnímu setkání u rozsvíceného vánočního stromu na Osadě Míru.

Přijďte si společně s námi zazpívat v sobotu 20.12.2014 v 17. hodin známé koledy.

Texty písní i teplý nápoj budou k dispozici.

(S sebou si vezměte malou svítilnu nebo tzv.čelovku.)

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF Dolní Benešov ze dne 27.11.2014

Přítomní:

Pavel Kuchař - farář, Marie Bábíková, Věra Dudová, Monika Hudeczková, Iveta Vavřínková, Gerhard Bazan, Josef Zawadský, Maxmilián Pačka, Jan Harazim. Omluvení – Terezie Kubíková.

Privítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Objekty - současný stav a výhledy:

Akce ve spolupráci s městem Dolní Benešov:

Hřbitov – pokračování akce - rozšíření a úpravy: informace pana faráře a p. Zawadského. Na MěÚ proběhla schůzka s vlastníky parcel, kteří podali odvolání. Krajský úřad vrátil projektovou dokumentaci k přepracování. Proběhnou nová jednání se sousedy, kde bude znovu podrobně vysvětleno řešení vzniklé situace.

Akce, které si může farnost zajistit ve vlastní režii:

Nové topení v kostele

Bylo doporučeno zůstat u vytápění akumulacími kameny. Z důvodu funkčnosti již pouze 2 akumulacími kameny byla odsouhlasena jejich obnova a instalace nových 5 kamen na původní místa. Proběhla návštěva farnosti v Bohuslavicích, kde využívají stejný typ akumulacími kamen. Propočty a následný výběr vhodného typu kamen proběhl za účasti farníků a revizního technika. Rozvody není třeba vyměňovat, ale je nutné vyměnit rozvodnou skříň v zákristii.

Odvodnění kostela - Realizace se časově odkládá. Farní radou byly navrženy možnosti, jak při odvodnění postupovat.

Pastorace + logistika:

Logo farnosti – byly předloženy návrhy pro výběr. Schválení definitivní podoby přesunuto na následující schůzi FR z důvodu přepracování některých návrhů.

V příštím roce bude 70. výročí konce 2. sv. války – návrhy, jakým způsobem se do tohoto výročí může farnost zapojit. Ke zvážení navrženo: Uctění našich veteránů a padlých vojáků, uvést jmenný seznam padlých vojáků na památník, který je již zpracován, možnost mše s pietou (i v Zábřehu). Vytvořit návrhy pro město pro eventuální spolupráci.

Farníci z Wódki (Polsko – hrob C. Lellka) – Farní radou odsouhlaseno pozvání farníků z Wódki na dožínky.

Možnost sobotního zpovídání 1x za měsíc – odsouhlaseno.

Návrh vyhlášení příležitostného postního dne (mimo pátku) s konkrétním závažným úmyslem – odsouhlaseno.

Biřmování – od září 2015 začne roční příprava k biřmování, na podzim v roce 2016. Nové přihlášky, biřmovanci **od 18.let!!!**

Lidové misie 2015 – pokud by byl zájem farníků, je možné opět pozvat do farnosti.

Využívání Farního sálu – pokračovat v promítání zajímavých filmů.

WEB a Nedělníček – do budoucna ponechat v současné podobě. Navrženo 2x ročně přidat jako přílohu Speciál pro děti (např. Velikonoce, Vánoce).

Akce farnosti:

Sbírka věcí pro Azylový dům Opava

-viz. samostatný článek v tomto čísle Nedělníčku. Navrženo pro tento účel využít Postní almužnu 2014 ve výši 4 790,- Kč (např. lednice, pračka)

Fotbal kněží s Kolovratovou ligou

-termín bude upřesněn, ale opět bude v neděli v 6/2015. Od příštího roku bude výtěžek z této akce věnován na charitativní účel

Poděkování za úrodu – termín – sobota 19. 9. nebo 26. 9. 2015 (bude upřesněno)

Pietní akt – 100 let od začátku 1.světové války

-rozšíření o veřejnou pietu i v Zábřehu. Zpracování programu akce s logy města a farnosti

Svatováclavský hudební festival

-odsouhlaseno FR znovu se do festivalu zapojit (žádost o pomoc na MěÚ)

Ekonomické poznámky:

Dolnobenešovské oplátky – v prodeji 2. série (250 krabiček má k dispozici Město DB, zbytek farnost). Průběžně budou nabízeny k prodeji pořadatelům plesů a jiných společenských akcí.

Prodej svící a mýdel před Vánocemi – opět bude, ale spíše drobnější věci.

Projednán případný kamerový systém – fa ELZA

Termín další schůze PaER ŘKF DB – 4/2015. (ze zápisu upravil PKF)

Duchovní obnova

Stalo se dobrou tradicí, že již po několik let vždy na jaře a na podzim Centrum pro rodinu a sociální služby v Opavě pořádá pro ženy celodenní duchovní obnovu. Stejně tak tomu bylo i v pondělí 17. listopadu t. r., kdy se v pastoračním středisku konventu minoritského kláštera v Opavě sešly na čtyři desítky žen různého věku, aby obnovily svůj vztah s Bohem a také vyslechly dvě velmi zajímavé a poučné přednášky na téma „Svoboda a odpovědnost“ a „Priority v mém životě.“

Duchovní obnova byla setkáním ve společenství klidnějšího rázu s možností se na chvíli v současné hektické době zastavit, vést duchovní rozhovor, mít možnost vykonat svátost smíření, v chrámu Sv. Ducha při adoraci před Nejsvětější svátosti oltářní se modlit, Bohu děkovat a prosit. Krásný zpěv a hudba, která doprovázela tuto pobožnost, mnohé velmi silně oslovila. Setkání vyvrcholilo v pozdním odpolední mši svatou rovněž v chrámu Sv. Ducha.

Každá žena odcházela s úsměvem na tváři, posílená zejména na duchu. Řada věcí nás všechny oslovila a pohltila od začátku do konce. Tento den byl pro mnohé z nás velkým pohlazením po srdci a po duši. Návrat domů a realita všedního dne, bude možná trochu složitější.... Snad nás na další cestě posílí vzpomínky.

Díky za krásně prožitý den.

(redakčně upravil PKF)

Předvánoční svátost smíření

Zábřeh:

Pátek 19.12.2014:

od 14.30 – 17.00

(cizí zpovědník)

Dolní Benešov:

Pondělí 22.12.2014:

od 08.30 – 12.00

(2 cizí zpovědníci)

od 14.30 – 17.00

(2 cizí zpovědníci)

ZA TAJEMSTVÍM BIBLE – ŽIVÉHO SLOVA - ZÁVĚR

V prvních dvaceti pěti staletích lidských dějin neexistovalo psané Boží zjevení. Lidé, kteří se učili od Boha, sdělovali své poznatky jiným, a tak poznání přecházelo z otce na syna, z generace na generaci. Již v našem prvním únorovém pojednání jsme si řekli, že první písemné záznamy Božího Slova pocházejí až z doby Mojžíše. Inspirovaná zjevení dala vzniknout inspirované knize. Tento proces pokračoval po dobu dlouhých šestnácti staletí – začal Mojžíšem, který zaznamenal stvoření světa a Boží zákon, a skončil apoštolem Janem, který zapsal nejpůsobivější pravdy evangelia.

Bible se odvolává na Boha jako svého autora. Psaly ji však lidské ruce a rozmanitý literární sloh jednotlivých biblických knih prozrazuje charakteristické rysy různých pisatelů rozmanitých duševních a duchovních schopností, rozličného postavení a povolání. Protože několik pisatelů psalo o stejném námětu z různých hledisek, může se povrchnímu, nepozornému nebo zaujatému čtenáři zdát, že se jejich popisy neshodují nebo si protirečí. Přemýšlivý a pokorný čtenář však při hlubším pohledu pozná, že spolu souhlasí.

VÝZNAM BIBLE

Bible neboli Písmo svaté je zdrojem víry. Není knihou zábavnou nebo přírodovědeckou, nýbrž nábožensko-výchovnou, také historickou, když uvádí mnohé historické události. Svými příběhy nás chce poučit. Buď povzbudit k dobrému, nebo varovat před zlem. Mohli bychom říci, že v Bibli se objevuje spousta věcí, které bychom mohli označit za nemravnosti, avšak to jsou právě ony věci, před kterými nás Bible varuje nebo naopak ukazuje cestu k řešení. Uvedme jiné pohoršující věci, jako byly třeba vyhlazovací války. O všem je referováno jako o Boží vůli nebo o morální zkaženosti oněch národů. Jiný příklad – trest smrti v Mojžíšově zákoně. Mnozí jsou srozumění s tím, že Bůh vyslovuje v sinajském zákoně trest smrti za vraždu, cizoložství, ba znesvěcení sabatu (den přísného klidu) a mnoha jiná „drobná“ překročení. To se zdá být nespravedlivé a příliš tvrdé. Právě tato svévolně vypadající tvrdost nám může ukázat něco důležitějšího, jak má člověk žít, učí nás lásce, úctě, spravedlnosti.

Z historického hlediska nám Bible podává zprávu o dějinných událostech ve staré době. Pomohla k rozluštění klínového písma tím, že udává jména starověkých králů. Většina starozákonních dějin byla v minulosti odsunuta do říše bájí a pověstí. Moderní archeologie ukázala a potvrdila vykopávkami pravdivost a věrohodnost biblických zpráv. Bible je věrohodná i psychologicky. V jejím líčení lidských charakterů je nemilosrdně realistická. I největší biblické postavy jsou lidé jako my, s dobrými i špatnými tužbami a ideály. I toto psychologické hledisko dává pečeť věrohodnosti.

Dějiny bible jsou dějinami obětavosti, svíce a víry lidí, kteří někdy s nesmírnými oběťmi předávali z generace na generaci poselství o spáse.

BIBLE U NÁS

Přes tisíc let je Bible spjata s naší národní a kulturní historií. Byla kvasem, který ve všech dobách mocně postupoval celou naší národní svěbytností. Naše nejstarší české písemné památky jsou právě překlady Bible.

Bible byla v evropských zemích po století tradována výlučně v latinském znění, jelikož latina byla užívána v liturgii. V devátém století zakladatelé našeho písemnictví – Cyril a Metoděj zavedli na Velké Moravě slovanskou bohoslužbu a přeložili k tomu účelu Písmo svaté do staroslověnského jazyka. To bylo velké bohatství, které nám přinesli.

Vývoj Bible v českých zemích byl podobný jako všude jinde v Evropě. Teprve na vrcholu středověku nacházíme pokusy o její překlad do národních jazyků. Středověk z Bible udělal Knihu knih. Reformní snahy o duchovní obnovu církve charakterizované v Čechách tzv. předchůdci Husovými, mezi které patří např. Jan Milíč z Kroměříže, Matěj z Janova nebo Tomáš ze Štítného vyvolaly nový zájem o Bibli v širokých vrstvách obyvatelstva a zavdaly podnět k novým a lepším překladům. Na vrcholu tohoto snažení stojí pak český překlad Nového zákona od Jana Blahoslava, který započal v roce 1564 na půdě Jednoty bratrské a byl dovršený postupně celým překladem Bible. Tento nebývale dobrý a přesný překlad vešel do literárních a náboženských dějin pod názvem Kralická bible. Kralický překlad byl jazykově i obsahově vynikající. Byl napsán krásně znějící řečí, již se tehdy v Čechách mluvilo. Její snaha zpřístupnit Boží poselství každému člověku zůstává trvale platná a aktuální. V tomto duchu je nutné vidět všechny další nové překlady až k ekumenickému překladu Bible z roku 1978.

V českém národě byla vůbec zvláštní přichylnost k Písmu svatému. Byly doby, kdy skoro v každé rodině byla tato úžasná kniha. Roku 1471 počal vládnout nový český král Vladislav II. Mistři vysokých škol pražských mu podali dar: „Krásnou, v pěkných deskách vázanou Bibli, aby v ní četl a sebe i národ český podle vůle Boží uměl spravovat.“ (F. Palacký) J. A. Komenský zaznamenává: „Písmo svaté budiž všem školám křesťanským začátkem i koncem všeho. Také čemu se učí křesťanská mládež mimo Písma – vědám, umění, řečem – budiž vyučováno v závislosti na Písmu.“

BIBLE A DNEŠEK

I v našem století je Bible stále nejvíce tištěnou a nejčtenější knihou. Bible je závaznou normou a měřítkem křesťanství. Bez jejího učení je křesťanství nemyslitelné. Bible je knihou víry a zůstane aktuální knihou pro všechny doby. Existují však sekty a skupiny lidí, kteří ji zneužívají a vykládají si ji po svém. Někdo si vymyslí a sestaví nějakou nauku. Biblická místa jsou pak bezohledně vytržena ze souvislosti, nebo překroucena. Je to všeobecná, všude se vyskytující potíž.

BIBLE A UMĚNÍ

Bible prokvasila i denní a všední život našich předků. Kolik lidové moudrosti, přísloví, folklóru, aniž si to uvědomujeme, je vzato a přeneseno z Bible! Kolik našich a světových velkých umělců, básníků, spisovatelů, výtvarníků, sochařů a hudebních skladatelů bylo inspirováno Biblí! Inspirovala muže jako např. Komenský, Tolstoj, Newton, Masaryk, státníky, vědce a diplomaty. Bible obrátila i některé své nepřátele, jako byli C. Darwin, Voltaire.

Z umění uvádím jen malý výčet..

Malíři:

L. da Vinci (Poslední večeře Páně, Svatba v Káni Galilejské), Rembrandt (Večeře v Emauzích, Návrat ztraceného syna), Michelangelo (Poslední soud, Rozdělení vod a země, Oddělení světla a tmy, Stvoření Adama)

Hudební skladatelé:

Handl (oratorium Izrael v Egyptě), Beethoven (oratorium Kristus na hoře Olivetské), W. A. Mozart (Reguiem), A. Dvořák (Biblické písně), B. Smetana, J. J. Ryba

Spisovatelé:

K. Čapek (Kniha apokryfů), T. Mann (Josef a bratři jeho), I. Olbracht (Biblické příběhy), V. Hugo, G. Flaubert, J. Steinbeck, O. Březina, K. Hlaváček, J. Durych, Ant. Sova, Fr. Hrubín a další.

Filmy: Desatero, David a Goliáš, Ježíš

Vážení čtenáři Nedělníčku, dnes již po jedenácté, a tedy naposled jsme se spolu zamýšleli v biblickém okénku nad Knihou knih – Biblí. Možná, že některým z vás se naše putování po tajích této „vzácné knihy,“ která je nevyčerpitelnou klenotnicí bohatství naší víry, stalo alespoň malým osvětlením, připomenutím a osvětou toho, s čím se při každé mši svaté setkáváme a co slyšíme při liturgii.. Jsem si vědoma, že toto téma bylo velmi obsáhlé, náročné, pro některé čtenáře i únavné a nezáživné. Přesto vám všem děkuji, že jsme se spolu mohli projít historií starověkého židovského národa, ve kterém má své kořeny vznik Bible, potažmo křesťanství.

av

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI PROSINCI

Sbírka NA KATEDRÁLU

– neděle 7.12.2014 – odesílá se v plné výši na generální opravu hlavního kostela diecéze

Sbírka NA OPRAVY

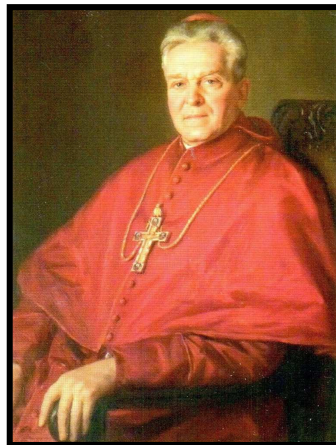
– neděle 21.12.2014

VÝZNAMNÁ OSOBNOST SLEZSKA

JOSEF MARTIN NATHAN

Mnozí z nás začátkem měsíce listopadu zaznamenali zcela výjimečnou událost. Na městském hřbitově v Opavě byly exhumovány ostatky biskupa Josefa Martina Nathana a dne 7. listopadu v rakvi vystaveny v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě.

Po rekviem a mši sv. celebrotané ostravsko – opavským biskupem F.V. Lobkowiczem byly tyto převezeny do farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v polských Branicích. Příštího dne po slavné mši svaté byly uloženy do sarkofágu v bazilice Svaté Rodiny v Branicích.

Osoba Josefa Martina Nathana, který svůj život zasvětil víře a péči o duševně nemocné, je z historického pohledu velice zajímavá a také důležitá. Život lidí na území, které se v I. polovině 20. století střídavě stávalo součástí různých státních útvarů, rozhodně nebyl jednoduchý a právě on se zdá být někým, kdo dokázal zdárně překonávat různé zvraty doby a ukazovat lidem, kde jsou trvalé a neměnné hodnoty.

Nathanovi rodiče a předkové pocházeli z Hlučína. Josef Martin se narodil 11. listopadu 1867 v Tlustomostech, dnes jde o součást polské obce Bavorov, která se nachází čtyřicet kilometrů severně od Opavy.

Jeho otec byl vesnický učitel, který působil v Hlučíně, poté v Tlustomostech a nakonec jako hlavní učitel v Ludgeřovicích, kde zůstal až do konce svého života. Zde Josef Martin začal školní docházku, po šesti letech byl přijat do druhé třídy gymnázia v Hlubčicích. Gymnazijní studium ukončil v Ratiboři v r. 1887 a po maturitě zahájil studium teologie ve Freiburgu, ve kterém pak pokračoval ve Vratislavi. Zde byl vysvěcen na kněze v r. 1891. Po primiční mši v Hlučíně nastoupil na místo kaplana v Závišicích. Po roce byl povolán do Branic, kde působil téměř po celý svůj život, nejdříve jako kaplan, později jako farář.

V Branicích také zahájil svou celoživotní sociální činnost, jejíž výsledkem bylo vybudování rozsáhlého a prosperujícího Léčebného a pečovatelského ústavu – Městečka milosrdenství, v němž se pečovalo o psychicky nemocné. V průběhu 40 let bylo na ploše 12,5 ha vybudováno 23 pavilonů s kapacitou 2000 lůžek. V době jeho největšího rozkvětu v něm pracovalo

9 lékařů, 130 řeholních sester a 250 osob personálu. Jeho zásluhou bylo také vybudováno 12 kostelů, mezi nimi i ústavní kostel Svaté Rodiny a řada kaplí.

Církevně patřily Branice k olomoucké diecézi a vynikající Nathanovy organizační schopnosti nemohly uniknout olomouckému arcibiskupovi, jenž ho v roce 1916 jmenoval administrátorem, o 8 let později generálním vikářem pruské části olomoucké diecéze. Po podpisu Mnichovské dohody v roce 1938 arcibiskup Nathanovi svěřil pastorační péči o zabrané území a pod jeho pravomoc tak přešlo 22 děkanátů, 270 farností a 760 tisíc katolíků. K těmto farnostem patřila i farnost v Nasiedlu, kde působil dolno-benešovský rodák pan farář Vilém Thiemel. V červnu 1943 byl Nathan vysvěcen na biskupa a působení v jemu svěřené části olomoucké arcidiecéze se prohloubilo. Jeho nasazení a oddanost dobré věci se projevily především v průběhu druhé světové války. Nejenže pomáhal posilovat víru, ale když byl ústav bombardován, biskup vyjednal několikahodinové příměří, aby část pacientů odvedl do bezpečí a následně organizoval odstraňování škod.

Poválečná doba však byla k Nathanovi krutá. Byl totiž zbaven všech církevních funkcí a jeho přítomnost se v Polsku stala nežádoucí. V polovině prosince 1946 mu bylo nařízeno vystěhování do Německa. Díky hlučínským rodovým kořenům se ale mohl přesunout do Opavy. Nemocného biskupa přijaly 21. prosince 1946 řeholní sestry Kongregace Dcer Božské Lásky ve svém klášteře Marianum, kde 30. ledna 1947 zemřel. Jeho ostatky pak byly uloženy na městském hřbitově v Opavě. Provedenou exhumací se tak ostatky tohoto slavného biskupa vrátily do jeho milovaných Branic.

Předávání víry dětem

Tentokrát jsem dost dlouho přemýšlela o tématu do adventního čísla. Inspirovalo mě pár zajímavých vět, které zazněly při setkání čtenářů Bible. Jak předávat víru? A komu? To jsou otázky, nad kterými jsem si docela lámala hlavu.

Vzpomínám si, že jako malá jsem byla pěkné kvítko. Nebyla jsem typická holčička v šatičkách se sponkami ve vlasech. Většinou jsem měla roztrhané tepláky z fotbalu a pokud mě rodiče hledali, našli mě častokrát na stromě, jak prozkoumávám nejtenčí větve jeho vrcholu. Jako „holka“ jsem vypadala jen v neděli, když jsme šli do kostela, podotýkám zcela nedobrovolně. Tatínek se mnou měl doslova „svatou“ trpělivost.

Pamatuji si, jak mě a mou sestru každý večer volal ke společné modlitbě. „A nemusíme u toho klečet?“ byla naše oblíbená věta. „Nejste nemocné a celý den jste běhaly, takže těch pár minut to určitě ještě vydržíte,“ odpověděl a nenechal se ani na vteřinu rozhodit. A když následovalo nějaké naše oblíbené „Ale...“, stačil jediný jeho pohled a měly jsme jasno. Když zavřu oči, vidím tu scénu, která se opakovala den co den – tatínek pokorně klečící před velikým obrazem Josefa a Marie – držící v náručí malého Ježíška. A vedle něj dvě malé holky (z každé strany jedna, abychom se nepošťuchovaly), které se snažily kopírovat chování muže, kterého tolik milují a kterému tolik důvěřují. Tehdy jsme ještě nechápaly, proč je modlitba tak důležitá, nebyl nám jasný ani význam slov, která jsme bezhlavě opakovaly jako básničku. Jediné co jsme věděly bylo, že je to opravdu důležité pro našeho tátu, že on miluje Boha.

Nedělní rána vypadaly obdobně – „Není mi dobře...“ nebo „V televizi hraje pohádka, kterou už nikdy neuvidíme, tak dnes do kostela výjimečně nepůjdeme, prosím...“ Nebyla jsem moc originální, možná proto nezabíralo nikdy nic. 😊 Později, když jsem zpívala se spolužačkami v kostelním sboru, jsem výmluvy nepotřebovala, jelikož mě to v kostele opravdu moc bavilo. Víra se čím dál víc stávala mou součástí. Dnes si život bez Boha a modlitby neumím vůbec představit. Je to nejvzácnější dar, jaký jsem kdy od rodičů dostala.

Teď už jsem sama maminkou. Často jako vzor selhávám a musím se toho ještě sama dost naučit, ale přála bych si, aby mé děti měly celý život v Bohu přinejmenším takovou oporu, jakou jsem vždycky měla a stále

mám já. Je fakt, že jsou ve výmluvách opravdoví mistři, ale stejně tak originální jsou i v přímlovách, které při společné večerní modlitbě někdy neberou konce. Ale s jistotou vím, že ten boj za to vážně stojí.

„Jděte do celého světa a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“ (Mt 28:19,20)

Děti jsou naší budoucností a pokud zmizí z kostelů, zmizí s nimi i naděje na pokračování.

Přeji všem rodičům trpělivost v tomto jedinečném úkolu.

V. Dudová

Potkám církev i mimo kostel?

Církev se na kostel neomezuje

Církev se na kostel neomezuje. Ba naopak, křesťanství se uskutečňuje mimo kostel, v rodině, na pracovišti mezi přáteli i nepřáteli. Jestliže je pro křesťana víra jen jako nedělní šaty, z nichž se v nedělní podvečer zase svlékne a v pondělí byste nepoznali, že chodí do kostela, nepochopil, o co jde. Může dávat okolí dokonce i pohoršení. Být křesťanem znamená přijmout životní styl. Základní zákon, nejvyšší přikázání, které dal lidem zakladatel křesťanství Ježíš Kristus, zní: „Miluj Boha nade všechno a druhého člověka jako sama sebe.“

Proto se kolem kostela mohou dít ještě další velice zajímavé aktivity. Vyučování náboženství dětí je takřka pravidlem. Pokud jste dali pokřtít své ratolesti, jistě jste se při křtu zavázali, že jej doprovodíte „na práh kostela“. Je to jedna z aktivit, které byste si mohli na začátku školního roku všimnout.

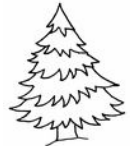
Některé farnosti pořádají různé přednášky, charitativní akce, sportovní vyžití, poutě, biblické hodiny, setkání maminek, tatínků, seniorů, dětí, mládeže, rodin... Při nich můžete najít přítele a podporu na rozbouřeném moři, které se nazývá život.

S tím také ruku v ruce jde zodpovědnost za spoluúčast na těchto „podnicích“. Nefunguje nikdy dlouho, jestliže se sejdou pouze konzumenti. Ti pak snědí vše a odejdou. Jak výstižná je moudrost: „Jaké si to uděláš, takové to máš.“ A společenství církve je postaveno na tomto základě. Chcete-li něco dělat a je to dobré, obraťte se na církev, nabídněte své dary. Najdete široké pole příležitostí, co se životem. Člověk žijící z víry se snad ani nedokáže nudit.

(z knihy Pane Bože, co mám (v kostele) dělat? – P. Šabaka)
vybrala Věra Dudová

NEDELNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Síla atmosféry

Blížil se čas Vánoc a Petra začínala mít znovu ten nepříjemný pocit. Všichni se na svátky klidu a pokoje těšili a ona si přála, aby už byly za ní. Připadlo jí směšné, jak se kolem ní neustále mluví o dárcích, cukroví, stromečku, vánoční náladě. K čemu to? Ona přece nemá na Vánoce žádné příjemné vzpomínky a vůbec jí nechybí, snažila se sama sebe silácky přesvědčit.

Co si pamatuje, měla Vánoce spojené vždy s nějakou hádkou, nebo nepříjemností. Její rodiče byli rozvedení, ovšem žili spolu v jednom domě, protože matka neměla peníze na vlastní byt. Je pravda, že na dárky si stěžovat nemohla. Jako menší mívala dokonce dva stromečky. Jeden v pokoji u mámy a druhý u otce v obýváku, ale to bylo taky všecko.

Celé svátky byly jedno dlouhé hrobové ticho, které narušoval pouze zvuk televize, na kterou se ale nikdo nedíval. Nejhorší byl pro Petru asi Štědrý den, kdy jsou všechny rodiny doma a samy pro sebe. Neměla se totiž ke komu utéci. O to víc se těšila na první svátek vánoční, až z domu vypadne někam ke kamarádce. Ale jako naschvál se ten čtyřicetý prosinec vždy neskutečně vlekl, a co teprve večer. Prostála ho u okna pozorujíc, co se děje ve vedlejších domech, a vlastně se tak ještě víc trápila. Za okolními okny se zdáli být všichni tak šťastni – byli veselí, objímali se... a ona byla sama.

Loni to bylo poprvé, co Petra netrávila Vánoce doma. Začala pracovat v církevní nemocnici a jako svobodná měla na Štědrý den službu. Na chodbách se strojily stromečky, pouštěly se koledy, v kuchyni peklo voňavé cukroví. I kněz se pohyboval po pokojích víc než kdy jindy. Zdálo se jí, že lidé kolem jsou jako by naměkko...

Večer po štědrovečerní večeři se všichni setkali u jesliček. To Petru dostalo. Plná emocí, musela pryč. Utekla. V noci potom, když už byli zase všichni pacienti na svých místech a spali spravedlivým spánkem, se vrátila Petra ke stromečku a k jesličkám znovu. Potkala se tam s nemocničním kaplanem a z první vody na čisto ze sebe vychrlila všechny křivdy, kterých se na ní život dopustil. Vyznala se i z toho, že své rodiče nenávidí za to, jaký život jí připravili, a dnes poprvé cítí, že snad jim bude schopna odpustit.

P.S. Psal se rok 1999, byly Vánoce. Doba, na kterou Petra asi do smrti nezapomene. Bylo jí už třicet a poprvé k ní přišel Ježíšek.

ČTYŘI ADVENTNÍ SVÍČKY

Hořely čtyři svíčky na adventním věnci tak tiše, že bylo slyšet jak svíčky začaly hovořit.

První svíčka vzdychla a řekla:

**„Jmenuji se Mír,
Moje světlo sice svítí, ale lidé
žádný mír nedodrží.“**

...její světélko bylo čím dál menší, až úplně zhaslo...

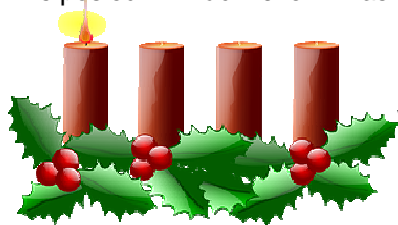
Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla:

„ Jmenuji se Víra. Jsem ale zbytečná, lidstvo nechce o Bohu nic vědět. Nemá tedy cenu abych svítila.“

...přůvan zavál místností a druhá svíčka také zhasla...

Tiše a smutně promluvila i třetí svíčka : **„Jmenuji se Láska. Už nemám silu, abych hořela . Lidé mě odstavili stranou. Vidí jen sami sebe a žádné jiné, které by měli mít rádi.“**

...s posledním záchvěvem zhaslo i toto světlo...

V tom vešlo do místnosti dítě.
Podívalo se na svíčky a řeklo:
„Vy přece musíte svítit!“

„Proč jste zhaslé?“

...a skoro začínalo plakat...

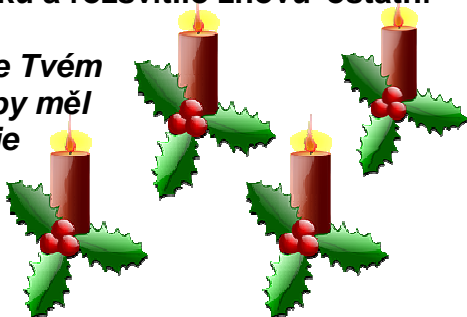
V ten okamžik se ozvala i čtvrtá svíčka s pravila: **„ Neboj se, dokud já svítím, můžeme i ostatní svíčky znovu zapálit.**

Jmenuji se Naděje.“

Zapálilo dítě od té svíčky zápalku a rozsvítilo znovu ostatní svíčky.

Plamen naděje by neměl nikdy ve Tvém životě zhasnout ... a každý z nás by měl plameny Míru, Víry, Lásky a Naděje neustále udržovat.

Pěkný advent.

PRO ZASMÁNÍ

Dobrý den, paní. Děláme v této ulici průzkum vánočního cukroví. Můžete nám donést vzorky?

Rodina pana Jonese se vrátila večer z divadla. V třicetipatrovém domě, kde bydleli, zjistili, že nejedou výtahy. Syn Jack navrhl: „Bydlíme ve dvacátém patře, půjdeme po schodech a každý bude vykládat nějakou vymyšlenou humornou příhodu, aby nám to pěkně utíkalo.“

Vydali se tedy po schodech. Syn skončil svou historku v osmém patře. Dcera dopovídala v patnáctém. Maminka skončila ve dvacátém. „A teď ty, táto,“ obrátila se rodina na otce.

Zadýchaný tatínek prohledával kapsy a pak řekl: „To všechno nic nebylo, ale teď se určitě zasmějete. Já nechal klíče od bytu v autě,“

„Dobrý den, pane doktore, já budu asi potřebovat brýle.“
„To budete, pane, Tady jste totiž v bufetu.“

Vybrala Marie Ohřálová

Dětem:

Poznáš, kdo je na obrázku?

Vymaluj.

Vybarvi si svůj adventní věnec.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
N	N	N	N	N	N	N	N	N	N

1. severský stát,
2. zkouška vystoupení,
3. nástroje,
4. neklást otázky,
5. talent,
6. naložené zboží,
7. naopak,
8. nezdvořilost,
9. denní tisk,
10. namrzlá vozovka.

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. prosince !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „SVATÝ MARTIN“. Z 21 správných odpovědí (10 z D.Beneševa, 10 ze Zábřehu, 1 přespólní, 17 v krabičce, 4 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena - kniha – **Nela Chmurová** 8 let – Zábřeh; **2. cena** – skládačka a magnetická záložka – **Adéla Albrechtová** 7 let - Zábřeh; **3. cena** - skládačka – **Adam Hudeček** 10 let – Bolní Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

PROSBA O POMOC V NOUZI

Vážení farníci,
i přesto, že se blíží Vánoce a ubývá vnitřního pokoje klidu mezi lidmi, obracím se na vás s prosbou o pomoc na základě dopisu z Azylových domů v Opavě, kde z obsahu vybírám konkrétní prosby:

„Dobrý den,
obracím se na Vás s prosbou o možnost z Vaší strany zorganizovat sbírku pro potřebné lidi z našich sociálních služeb. **Jedná se především o:**

- trvanlivé potraviny (těstoviny, rýže, polévky v sáčku i „čina“, ale i paštiky).
- malou kuchyňskou linku či jenom spodní skříňku s dřezem (do šíře 2 m), je tam potřeba 3 malých kuchyňských linek
- dále ložní povlečení, prostěradla (zvláště prosíme o froté s gumou), peřiny, které se dají použít, polštáře (ne peřové)
- kuchyňské nádobí (především hrnce), kbelíky k umývání
- také budeme potřebovat koberce do pokojů, jelikož podlahy nebudeme měnit.
- záclony či závěsy, případně i deskové garnýže s vyndávacími tyčemi.
- z oblečení pokud by měl někdo pracovní boty , montérky, rukavice, ponožky...
- může také někdo věnovat toaletní papír či dezinfekci na umývání.

Děkujeme moc za Vaši vstřícnost a ochotu. G.Karhan, ředitel“

!!!VÝBĚR BUDE VYPADAT TAKTO!!!

- CO:** Výše, tučně uvedené věci
JAK: Do igelitového pytle nebo krabice
KDY: STŘEDA 10.12. a ČTVRTEK 11.12.
ČAS: Od 16:00 do 17:30
KDE: Farní sál (naproti fary) po schodech nahoru

Děkuji předem za vaši vstřícnost a pomoc.

PKF

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na prosinec 2014

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.12.	17.30	Za dar zdraví a živou rodinu	
Út	9.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.12.	17.30	Za + Josefa Vybírala a rodiče z obou stran	
Čt	11.12.	17.30	Za Edmunda Holletschka, rodiče z obou strana přízeň	
Pá	12.12.	Záb 17.30	Za Helenu Vrchoveckou, manžela, za rodinu Vavrečkovou a děti	
So	13.12.	7.00	Za Karla Gemu a otce	
Ne	14.12.	7.00	Za + Ludmilu Persichovou, manžela a přízeň	
Ne	14.12.	Záb 8.30	Za Aleše Harasima, otce a živou rodinu	
Ne	14.12.	10.00	Za Štěpána Tomička, manželku, dceru a čtyři syny	
Po	15.12.	17.30	Za + Františka Štefka, za příbuzenstvo z obou stran	
Út	16.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.12.	17.30	Za + Heřmana Besucha, sestru a živou rodinu	
Čt	18.12.	17.30	Za + Olgu Mrkvovou – výroční	
Pá	19.12.	Záb 17.30	Za Juditu Vaškovou, manžela a dvoje rodiče	
So	20.12.	7.00	Za + Bertholda Robenka, manželku, dvoje rodiče a přízeň	
So	20.12.	ČK 16.00	Za + Emila Kříže – výroční	
Ne	21.12.	7.00	Za + René Pavlíka,+ manžela a +rodiče z obou stran	
Ne	21.12.	Záb 8.30	Za Josefa Vinárka, manželku, dvoje rodiče a zetě	
Ne	21.12.	10.00	Za Annu Klimečkovou (nedož.90 let), za + manžela a za + příb...	
Po	22.12.	17.30	Za + Jana Nováka – výroční	
Út	23.12.	7.00	Poděk. Bohu za dary života,víry,kněžství; prosba o věrnost a ...	
St	24.12.	Záb 21.00		
St	24.12.	23.00	Za živé a + farníky	
Čt	25.12.	7.00	Za + Josefu Brychnáčovou, za dar zdraví pro celou živou rodinu	Zasv.sv.
Čt	25.12.	Záb 8.30		Zasv.sv.
Čt	25.12.	10.00	Za rodinu Janošovou, za živé a + příbuzenstvo	Zasv.sv.
Pá	26.12.	7.00	Za živé a + členy rodiny Holečkové a Večerkové	
Pá	26.12.	Záb 8.30		
Pá	26.12.	10.00	Za Jana Postulku (nedož.75 let), za + syna,dvoje rodiče a živou...	
Ne	28.12.	7.00	Za Viktora Holečka, manželku a děti	
Ne	28.12.	Záb 8.30	Za rodiny naší farnosti	
Ne	28.12.	10.00	Za + (prastrýce) Emila Ranhosche	
Po	29.12.	17.30	Za Josefa Michálíka, manželku a syna	
Út	30.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	31.12.	16.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti a dary v končícím roce a ...	
Čt	1.1.	7.00		Zasv.sv.
Čt	1.1.	Záb 8.30	Za mír a pokoj ve světě	Zasv.sv.
Čt	1.1.	10.00	Za členy Živého růžence	Zasv.sv.
Čt	1.1.	ČK 16.00		Zasv.sv.
Pá	2.1.	6.30		
Pá	2.1.	Záb 17.30		
So	3.1.	7.00	Za + Gerharda a Janu Lellkovy	
Ne	4.1.	7.00	Za + rodiče, příbuzné a boží ochranu pro živou rodinu	
Ne	4.1.	Záb 8.30		
Ne	4.1.	10.00	Za Annu Hubertovou (nedož.100 let), za manžela, dceru, dva ...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

BIŘMOVÁNÍ 9. LISTOPADU 2014

SPOLEČNÉ FOTO BIŘMOVANCŮ

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríána Lellka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917.